

feelse end den Maade, hvorpaa mange af disse Lønningspørgsmaal her finde og efter Sagens Natur maae finde deres Behandling. Det er derfor, som sagt, i allerhøieste Grad ønskeligt, at Rigsdagen, naar den vel er kommen over disse Forhold, da bliver fri for dem indtil videre. Man bør derfor saa lade dem staae urørte og blive beroende ved det engang Afgjorte, indtil der findes klæffelige Grunde til at komme frem med dem igjen. Alt sige, at de efter visse Mars Forløb skulle revideres, er praktisk, og i virkelig Forstand omtrent det Samme som at sige, at det Hele skal rodes op og røres om igjen fra Nytt af til den Tid.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslagets Dvergang til anden Behandling fattes under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Krieger: Vi have vel allerede haft eet Forslag til en Lønningslov til Behandling her i Thinget; men jeg troer, at der ved Nedsættelsen af Udvalget angaaende samme tildeels blev taget særegne Hensyn, og at det ialfald slet ikke dengang paataentes deri at see det Udvalg, som skulde have det Hverv mulig overhovedet at behandle de, om ikke eensartede, saa dog sammenhængende og under samme almindelige Hovedomfang faldende Lønningslovsforslag, der senere kunde ventes at komme fra Folkethinget. Derimod troer jeg, at dette Lovforslag er et saadant, at der ikke blot er al Opfordring til at lade det blive Gjenstand for Prøvelse i et Udvalg, men at der ogsaa vel kunde være Grund til ved Nedsættelsen af et saadant Udvalg, om jeg saa maa sige, til lige forud at være betænkt paa, at ogsaa andre Lovforslag af lignende Charakter kunde henvises til samme. Dersom denne Tanke maatte finde nogen Billigelse hos Thingets ærede Medlemmer, maatte Udvalgets Medlemsantal ikke være altfor ringe. Jeg troer, at det efter Bestaffenheden af de forskjellige Lovforslag, om hvis Prøvelse der kan være Tale, vilde være hensigtsmæssigt, at det blev et Ud-

valg paa 9 Medlemmer. Derpaa skal mit Forslag altsaa gaae ud.

Da Ingen ønskede at yttre sig om dette Forslag, fattes det under Afstemning, ved hvilken Nedsættelsen af et Udvalg paa 9 Medlemmer

vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Contoirholds-godtgjærelse ved Toldvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2209—16, dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 3807.)

Finantsministeren: Ogsaa i dette Lovforslag er der en enkelt Bestemmelse, som jeg ikke har seet mig istand til i det andet Thing at gennemføre saaledes, som jeg maa ansee det for at være i Statens Interesse, at den gennemføres, og som jeg derfor skal tillade mig at forelægge det høie Thing til nøiere Dverveelse. Det er Spørgsmaalet om, hvilken Godtgjærelse der passende bør tilstaaes Toldstederne, navnlig til Lønning af det Personale, som er nødvendigt, for at de overhovedet kunne udføre deres Forretninger paa en for dem selv betryggende, for Statskassen forsvarlig og for de paagjældende Skatteydere nogenlunde beqvem Maade. Der har forresten i saa Henseende paa et tidligere Stadium af Sagen gjort sig endnu større Differentser gjældende end de, der nu foreligge. Den væsentlige Different, der foreligger, dreier sig, skjøndt den paa de allerflestede Steder kun fremtræder under Formen af Tallet 100 Rd., om, hvorvidt man kan sige, at det er en passende Lønning for en 2den Fuldmægtig eller Contoirist, hvad man nu vil kalde ham, at give ham 300 Rd. paa egen Koft og Logis. Det er for mig aabenbart, at man ikke kan vente at faae nogenlunde brugbare og erfarne Folk for en saadan Gage, og jeg maa ansee det for at være en uomgængelig Betingelse, at man,